

שמות

<https://tinyurl.com/ychnp7fng>

להאזנה לפרק סרקו את הקודר

או הזינו את הקישור.

פְּרִשֶׁת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם (א 1-22)

פְּרָק א

א 1-7: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה

א. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ:	1. אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁבְאוּ – אִישׁ אִישׁ וּבְנֵי בֵיתוֹ – לְמִצְרַיִם עִם יַעֲקֹב:
ב. רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה:	2. רְאוּבֵן, שְׁמֵעוֹן, לֵוִי וַיהוּדָה,
ג. יִשָּׁשְׁכָר זְבוּלֹן וּבִנְיָמִן:	3. יִשָּׁשְׁכָר, זְבוּלֹן וּבִנְיָמִן,
ד. דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֵׁר:	4. דָּן וְנַפְתָּלִי, גָד וְאָשֵׁר.
ה. וַהֲי כָל-נֶפֶשׁ יִצְחָק יַעֲקֹב שְׁבָעִים נֶפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם:	5. מִסְפָּרָם שֶׁל כָּל בְּנֵי יַעֲקֹב הָיָה שְׁבָעִים; וְיוֹסֵף הָיָה בְּמִצְרַיִם.
ו. וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל-אָחִיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא:	6. עָבְרוּ שָׁנִים, וְיוֹסֵף מָת, וְכֵן כָּל אָחִיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא.
ז. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֶאֱדָה וּתְמֻלָּא הָאָרֶץ אֹתָם:	7. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִתְרַבּוּ מְאֹד, מִסְפָּרָם גָּדַל מְאֹד, עַד שֶׁמָּלְאוּ אֶת הָאָרֶץ.

א 8-14: הַמִּצְרַיִם מַעֲנִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ח. וַיִּקֶּם מֶלֶךְ-חָדָשׁ עַל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע אֶת-יוֹסֵף:	8. בְּיָמִים הָהֵם קָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם; מֶלֶךְ שֶׁלֹּא הִכִּיר אֶת יוֹסֵף.
ט. וַיֹּאמֶר אֶל-עַמּוֹ הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ:	9. וְהוּא אָמַר לְעַמּוֹ: "הִנֵּה, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם עִם גָּדוֹל וְעָצוּם מֵאַתָּנוּ!
י. הֲבֵה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן-יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם-הוּא עַל-שְׂנָאֵינוּ וְנִלְחַם-בָּנוּ וְעָלָה	10. לָכֵן עָלִינוּ לְהִתְחַכֵּם לָהֶם, שֶׁלֹּא יִתְרַבּוּ; כִּי אִם תִּפְרָץ מִלְחָמָה, הֵם עֲלוּלִים לְהִצְטָרֵף אֶל שׂוֹנְאֵינוּ

- מִן־הָאָרֶץ: וַיִּשְׁמְעוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים לַמֶּעַן
 יא. עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּבְּנוּ עָרֵי מִסְכְּנוֹת
 לַפְּרֹעָה אֶת־פֶּתֶם וְאֶת־רַעְמֶסֶס:
 וַיִּלְחָם בָּנוּ, וַיִּהְיֶה מִן הָאָרֶץ!
 11. הַפְּקִידוֹ עֲלֵיהֶם שְׂרֵי שֶׁהָיוּ מִמֶּנִּים
 עַל עֲבוֹדַת כֹּפֶה, כְּדֵי לְהַעֲבִיד
 אוֹתָם בַּמִּשְׁאֹת כְּבָדִים וּבְכָנִית
 עָרִים לְאַחֲסוֹן הָאוֹצְרוֹת שֶׁל פְּרֹעָה
 - הָעָרִים פִּיתוֹם וְרַעְמֶסֶס.
 12. אָבָל כָּכָל שֶׁהַעֲבִידוֹ אוֹתָם, כֹּךְ
 הִתְרַבּוּ, וּמִסְפָּרָם גָּדַל מְאוֹד, עַד
 שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִמְאָסוּ עַל הַמִּצְרִים.
 13. וְהַמִּשְׁיָכּוֹ לְהַעֲבִיד אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בַּעֲבוּדָה קָשָׁה, עֲבוֹדַת פָּרָךְ.
 14. וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוּדָה קָשָׁה,
 בְּיָצוֹר לִבָּנִים מִחֶמֶר וּבְכָל עֲבוּדָה
 בַּשָּׂדֶה; כָּל עֲבוּדָה שֶׁהַעֲבִידוֹ אוֹתָם
 בָּהּ, הִיְתָה קָשָׁה מְאוֹד.
 יב. וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶה אוֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן
 יִפְרֹץ וַיִּקְצוּ מִפָּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 יג. וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בַּפָּרָךְ:
 יד. וַיִּמְרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבוּדָה קָשָׁה
 בַּחֲמֶר וּבִלְבָנִים וּבְכָל־עֲבוּדָה
 בַּשָּׂדֶה אֶת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־
 עָבְדוּ בָהֶם בַּפָּרָךְ:

א 15-22: פְּרֹעָה גּוֹזֵר לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַתִּינוּקוֹת לַיָּאֹר

- טו. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמִּלְדּוֹת
 הָעֵבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם הָאִחָת שִׁפְרָה
 וְשֵׁם הַשְּׁנִית פּוּעָה:
 טז. וַיֹּאמֶר בִּילְדָכֵן אֶת־הָעֵבְרִית
 וַרְאִיתִן עַל־הָאֲבָנִים אִם־בֶּן הוּא
 וְהִמָּתֵן אוֹתוֹ וְאִם־בַּת הוּא וְחִיָּה:
 15. אָמַר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמִּלְדּוֹת
 הָעֵבְרִית - הָאִחָת שִׁמְהָ שִׁפְרָה,
 וְהַשְּׁנִיָּה שִׁמְהָ פּוּעָה -
 16. כֹּךְ אָמַר לָהֶן: "כְּשֶׁתִּלְדוּ אֶת
 הַנָּשִׁים הָעֵבְרִית, תִּרְאוּ בְּזִמְנָה הַלְדָּה
 אֶת הַנוֹלָד: אִם יְהִיָּה הוּא בֶּן -
 הִמִּיתוּ אוֹתוֹ; וְאִם תִּהְיֶה הִיא בַת -
 שְׁתַּחֲיָה."
 17. אָבָל הַמִּלְדּוֹת פָּחְדוּ מֵאֱלֹהִים,
 וְלֹא עָשׂוּ אֶת מֶה שֶׁצִּוָּה עֲלֵיהֶן מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם; הֵן הִשְׁאִירוּ בְּחַיִּים אֶת
 הַתִּינוּקוֹת הַנוֹלָדִים.
 18. קָרָא מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמִּלְדּוֹת וְשָׂאֵל
 אוֹתָן: "מִדּוּעַ עָשִׂיתִן אֶת הַדָּבָר הַזֶּה?"
 יז. וַתִּירָאָן הַמִּלְדּוֹת אֶת־הָאֱלֹהִים
 וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָן אֶת־הַיָּלָדִים:
 יח. וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמִּלְדּוֹת
 וַיֹּאמֶר לָהֶן מִדּוּעַ עָשִׂיתִן הַדָּבָר

- הָיָה וַתַּחַיֵּינָה אֶת־הַיְלָדִים:
- יט. וַתֹּאמֶרְךָ הַמִּלְדֹּת אֶל־פַּרְעֹה כִּי
לֹא כְנָשִׁים הַמְצַרִּית הָעִבְרִית
כִּי־חַיֹּת הָנָה בְּטָרֶם תָּבֹא אֱלֹהֵן
הַמִּלְדֹּת וַיֵּלְדוּ:
- כ. וַיֵּטֶב אֱלֹהִים לַמִּלְדֹּת
וַיִּרְבֶּה הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד:
- כא. וַיְהִי כִּי־יֵרְאוּ הַמִּלְדֹּת אֶת־
הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים:
- כב. וַיֵּצֵא פַרְעֹה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־
הַבֶּן הַיְלֹוד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ
וְכָל־הַבֵּת תַּחֲיוֹן:
- מְדוּעַ הַשְׁאֲרָתָן בְּחַיִּים אֶת הַיְלָדִים?"
19. עָנוּ הַמִּלְדֹּת לְפַרְעֹה: "כִּי הַנָּשִׁים
הָעִבְרִיֹּת אֵינָן כְּמוֹ הַמְצַרִּיֹּת; כִּי הֵן
יֹלְדוֹת בְּקִלּוֹת: עוֹד לִפְנֵי שְׂמִיָּעָה
אֵלֵיהֶן הַמִּלְדֹּת – כְּכֹר הֵן יֹלְדוֹת."
20. וְהָעָם הִתְרַבָּה וַגְּדַל מְאֹד.
וַאֲלֹהִים הֵיטִיב עִם הַמִּלְדֹּת.
21. מִכֵּיּוֹן שֶׁהַמִּלְדֹּת פָּחְדוּ מֵאֱלֹהִים,
עָשָׂה לָהֶן אֱלֹהִים "בָּתִּים".
22. אִזְ צָוָה פַּרְעֹה עַל כָּל עַמּוֹ: "כָּל בֶּן
שִׁיּוֹלֵד – הִשְׁלִיכוּ לַיָּאֹר, וְכָל בֵּת –
שְׂתַחֲוֶה."

<https://tinyurl.com/y92hyol9>

להאזנה לפרק סרקו את הקודר
או הזינו את הקישור.

פרק ב

משה (ב 1-22)

ב 1-10: הולדת משה

- א. וילד איש מבית לוי ויקח את-
בת-לוי:
ב. ונתהר האשה ותלד בן ותרא אותו
כי טוב הוא ותצפנהו שלשה
ירחים:
ג. ולא יכלה עוד הצפינו ותקח-לו
תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת
ותשם בה את-הילד ותשם בסוף
על-שפת היאר:
ד. ותתצב אחתו מרחק לדעה מה-
יעשה לו:
ה. ותרד בת-פרעה לרחץ על-היאר
ונערתה הלכת על-יד היאר
ותרא את-התבה בתוך הסוף
ותשלח את-אמתה ותקחה:
ו. ותפתח ותראהו את-הילד והנה-
נער בכה ותחמל עליו ותאמר
מילדי העברים זה:
1. איש משבט לוי נשא לאשה בת
משבט לוי.
2. הרתה האשה, ילדה בן, וראתה
שהוא טוב. והסתירה אותו שלשה
חדשים.
3. וכשלא יכלה עוד להסתיר אותו,
לקחה תבה עשויה מגמא - צמח
הפפירוס - ומרחה אותה בחמר,
בזפת; ושמה את הילד בתבה, ואת
התבה עם הילד שמה בסוף שעל
שפת היאור.
4. ואחותו עמדה מרחוק, כי רצתה
לדעת מה יקרה לו.
5. והיא ראתה את בת פרעה יורדת אל
היאר להתרחץ, והנערות המשרתות
אותה הולכות על יד היאור. ראתה
בת פרעה את התבה בתוך הסוף,
והושיטה את זרועה ולקחה את
התבה.
6. וכשפתחה את התבה וראתה אותו,
את הילד, והוא נער בוכה; אמרה:
"זה ילד מילדי העברים." ורחמה